

RADOŚĆ

Jednym z przywilejów każdego chrześcijanina jest to, że może się zawsze radować. Nowy Testament mówi ponad stukrotnie o radości u chrześcijan, jest więc to niezwykle ważne.

Biblia kilkakrotnie wprost wzywa do nieustannego radowania się:

List do Filipian : 3,1

Ponadto, bracia moi, **radujcie się w Panu. Pisać do was jedno i to samo nie przykrzy mi się**, dla was zaś jest to zabezpieczeniem.

List do Filipian : 4,4-6

4.Radujcie się w Panu zawsze; powtarzam radujcie się.

5.Skromność wasza niech będzie znana wszystkim ludziom: Pan jest blisko.

6.Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

1 List do Tesaloniczan : 5,16

Zawsze się radujcie.

W świetle różnych problemów, z którymi się spotykamy na co dzień, powyższe słowa wydają się być nierealne. A jednak ponieważ uznajemy, że to co mówi Biblia jest prawdą, więc musimy się z nimi zgodzić.

Myślę, że problem radości wiąże się ściśle z hierarchią wartości. Chodzi mianowicie o to, że im coś sprawia nam większą radość tym prawdopodobnie wyżej stoi w naszej hierarchii wartości. Tutaj znajduje się klucz do odpowiedzi, na przedstawiony przed chwilą problem. Mianowicie kiedy przypatrzymy się Bożej hierarchii wartości, wówczas zauważymy, że na jej szczycie znajdują się dobra zarówno najwyższe jak i najtrwalsze.

A jaka jest nasza reakcja, kiedy słyszymy o czyimś nawróceniu?

W poniedziałek na spotkaniu naszej „Grupy wsparcia” nawrócił się pewien człowiek, który miał nieciekawą przeszłość, z dala od Boga!

I jaka jest nasza reakcja?

Cieszymy się z takiej nowiny? Dziękujemy Bogu? Chcemy modlić się, aby wytrwał w Jezusie? Myślimy, jak mu pomóc wzrastać?

A może prędzej słysząc o tym myślimy:

- no, no fajnie, że się nawrócił, ale poczekamy, zobaczymy na jak długo!

- za nim taka przeszłość, tyle w nim jeszcze złych nawyków i on się pcha do grona chrześcijan?

Przyjdą koledzy, stare środowisko, opadną emocje i co... i prawdopodobnie

A jaka jest nasza reakcja, kiedy składa świadectwo nawrócenia taki nastoletni chłopiec, dziewczyna?

- jesteśmy poruszeni i pełni radości, jesteśmy zachętą dla Niego, czy też myślimy sobie w duchu: No młody, masz jeszcze mleko pod nosem, nie znasz życia, jesteś naiwny to się cieszysz! Ale poczekamy, czy za kilka lat też będziesz taki pełen radości i zapału dla Jezusa.

Za chwilę spojrzymy na to co sprawiało radość chrześcijanom w pierwotnym kościele, a co powinno być przykładem dla nas.

1. RADOŚĆ W PRZEŚLADOWANIACH I PRÓBACH.

Jezus nigdy nie krył, że pójdzie za Nim wiąże się z prześladowaniami ze strony świata. Pomimo tego wzywa nas do radości.

Ewangelia św. Mateusza : 5,11 - 5,12

11. Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć i prześladować was będą i kłamliwie mówić na was wszelkie zło ze względu na mnie!

12. Radujcie i weselcie się, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebie; tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

Drodzy, jeżeli przyjdzie nam cierpieć ze względu na wiarę w Chrystusa, jeżeli ktoś nas wyśmieje, wyzwie, ukaże, skrzywdzi ze względu na wiarę w Jezusa, to pamiętajmy:

- jak wielka jest nasza nagroda u Ojca w niebie;
- że cierpiąc stajemy się współtowarzyszami wielkich proroków i mężów Bożych.

Ewangelia św. Łukasza : 6,22 - 6,23

22. Błogosławieni będziecie, gdy ludzie was nienawidzić będą i gdy was wyłączą, i lżyć was będą, i gdy imieniem waszym pomiatać będą jako bezecnym z powodu Syna Człowieczego.

23. Radujcie i weselcie się w tym dniu; oto bowiem zapłata wasza obfita jest w niebie; tak samo bowiem czynili prorokom ojcowie ich.

O jakich prześladowaniach, uciskach jest tutaj mowa?

Z powodu Syna Człowieczego, z powodu Jezusa.

Dlaczego prześladowanie takie jest powodem do radości?

Ponieważ czeka nas zapłata w niebie. Chrześcijanie są jedyną grupą ludzi, których radość i nadzieja nie są związane z tym życiem na ziemi.

Jakże smutne jest życie człowieka, który wierzy, że za kilkanaście lub kilkadziesiąt lat życia zamieni się w proch i na tym skończy się wszystko w jego życiu.

Ewangelia św. Jana : 16,20 - 16,22

20. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Wy płakać i narzekać będziecie, a świat się będzie weselił; wy smutni będziecie, ale smutek wasz w radość się zamieni.

21. Kobieta, gdy rodzi, smuci się, bo nadeszła jej godzina; lecz gdy porodzi dzieciątko, już nie pamięta o udreće gwoźli radości, że się człowiek na świat urodził.

22. I wy teraz się smucicie, lecz znowu ujrzą was, i będzie się radowało serce wasze, a nikt nie odbierze wam radości waszej.

Drodzy, dlaczego uczniowie Jezusa mieli na krótko zostać zasmuceni?

Ponieważ wkrótce Jezus zapowiadał swoją śmierć, miał zostawić swoich uczniów! Wrogowie Jezusa mieli się z tego cieszyć: miał cieszyć się świat i Pan tego świata czyli diabeł.

Ale Jezus mówi, że znów ich pocieszy i przyjdzie czas, że nikt nie odbierze nam uczniom Jezusa tej radości.

Jakie powody mogli mieć uczniowie ku radości? Jaką perspektywę rysował przed nimi Jezus?

Otóż po 3 dniach od ukrzyżowania – Jezus miał zmartwychwstać!

Następnie miał zesłać Ducha Świętego, Ducha mocy, Ducha odwagi, Ducha miłości! I takiego Ducha rzeczywiście otrzymali uczniowie!

Bo przecież Ci tchórzliwi, bojaźliwi uczniowie, schowani gdzieś w górnej izbie po ukrzyżowaniu Jezusa, teraz po zesłaniu Ducha Świętego szli z odwagą, z mocą i pełnią miłości głosić Ewangelię!

Nawet w więzieniu, skuci w dyby wielbili Boga!

Dz.Ap. 16:24-25

24. Ten, otrzymawszy taki rozkaz, wtrącił ich do wewnętrznego lochu, a nogi ich zakuł w dyby.

25. A około północy Paweł i Syłas modlili się i śpiewem wielbili Boga, więźniowie zaś przysłuchiwali się im.

Radość apostołów była zupełnie niezależna od ziemskich okoliczności!

Dzieje Apostolskie : 5,40 - 5,42

40. I usłuchali go, i przywoławszy apostołów, kazali ich wychłostać, zabronili im mówić w imieniu Jezusa i zwolnili ich.

41. A oni odchodzili sprzed oblicza Rady Najwyższej, radując się, że zostali uznani za godnych znosić zniewagę dla imienia jego.

42. Nie przestawali też codziennie w świątyni i po domach nauczać i zwiastować dobrą nowinę o Chrystusie Jezusie.

Jakże odwrotny skutek od zamierzonego odniósł diabeł.

No, bo jak zareagowali apostołowie na chłostę?

Faryzeusze zabronili przecież uczniom głosić Chrystusa. Ale równie dobrze mogli powiedzieć słońcu, aby przestało świecić!

W świecie ktoś złośliwy by powiedział, że to tak, jakby zakazać kobiecie mówić! Ale my wiemy, że nie wszystkie kobiety są wielomówne.

Dla uczniów zwiastowanie Ewangelii było stylem życia, oni nie potrafili nie głosić innym Chrystusa. To był cel ich życia, ich misji, ich służby.

Dlatego nałożona kara chłosty sprawiła, że zaczęli się cieszyć, iż byli godni cierpieć dla Jezusa i po drugie z jeszcze większą siłą i gorliwością głosili Ewangelię !

List do Hebrajczyków : 10,34

Cierpieliście bowiem wspólnie z więźniami i przyjęliście z radością grabież waszego mienia, wiedząc, że sami posiadacie majątność lepszą i trwałą.

Świat nazwałby takie zachowanie dziwactwem. Przychodzą, zabierają im majątek, a oni się potrafią z tego cieszyć. Dlaczego?

Ponieważ dla nich ważniejsza była wierność Jezusowi. Oni wiedzieli, że ich majątku, ich skarbu w niebie, czyli tego, co wieczne, tego, co naprawdę się liczy nikt nie jest w stanie im zabrać!

1 List Piotra : 4,12 - 4,14

12. Najmilsi! Nie dziwcie się, jakby was coś niezwykłego spotkało, gdy was pali ogień, który służy doświadczeniu waszemu,

13. Ale w tej mierze, jak jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, radujcie się, abyście i podczas objawienia chwały jego radowali się i weselili.

14. Błogosławieni jesteście, jeśli was znieważają dla imienia Chrystusowego, gdyż Duch chwały, Duch Boży, spoczywa na was.

List Jakuba : 1,2 - 1,4

2. Poczytujcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite próby przechodzicie,

3. Wiedząc, że doświadczenie wiary waszej sprawia wytrwałość,

4. Wytrwałość zaś prowadzi do dzieła doskonałego, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mający żadnych braków.

Z czego się radować?

Kiedy jest nam dobrze, kiedy mamy pieniądze, dobry samochód, duży dom, super pracę, zdrowie, rodzinę?

Nie, Jakub wzywa, aby radować się, kiedy przechodzimy przez doświadczenie, przez próbę wiary.

Dlaczego?

Ponieważ właśnie próba wiary, trudne chwile mogą wykształtować w nas charakter, usposobienie Chrystusa.

Zobaczmy, kiedy rosną owoce i warzywa? Kiedy świeci cały czas słońce?

Nie, kiedy również w międzyczasie pada deszcz, kiedy jest również wiatr, kiedy pojawiają się również chmury.

Jeśli chcemy, aby owoc Ducha Świętego czyli Boży owoc został w nas wykształtowany to oprócz słońca w naszym życiu musi być również i deszcz.

Jakub pisze, że to uczy nas wytrwałości i prowadzi do dzieła doskonałego.

Zauważmy, że hierarchie wartości chrześcijan i ludzi nie należących do Pana różnią się znacznie. Poganie wiążą swoje nadzieje z teraźniejszością i dogadzanie swojemu ciału sprawia im radość. Wynika to z faktu, że ich własne *ego* zajmuje najwyższą pozycję w ich hierarchii wartości. Jakikolwiek cierpienie jest dla nich klęską. Chrześcijanie natomiast swoją radość wiążą z przyszłością, a ściśle rzecz biorąc z życiem wiecznym i wieczną chwałą.

Powodem do radości podczas prześladowań nie jest sam fakt cierpienia, ale przyczyna dla której cierpimy. Biblia mówi, że dobra przyszłe są czymś niewyobrażalnie większym i dlatego nawet cierpiąc dla nich należy się radować. Kiedy jesteśmy niewinnie prześladowani za wiarę w Jezusa, to jest to dla nas wskazówką, że nie podobamy się światu, a skoro nie

podobamy się światu to prawdopodobnie podobamy się Panu, co jest dla nas gwarantem otrzymania nagrody w przyszłości. I to wywołuje naszą radość. Zobaczmy co dla nas Bóg przygotował:

2 List do Koryntian : 4,16 - 4,18

16. Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem.

17. Albowiem nieznaczny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuistej chwały,

18. Nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to co, widzialne, jest doczesne, a to, co niewidzialne, jest wieczne.

Objawienie : 19,6 - 19,8

6. I usłyszałem jakby głos licznego tłumu i jakby szum wielu wód, i jakby huk potężnych grzmotów, które mówiły: Alleluja! Oto Pan, Bóg nasz, Wszechmogący, objął panowanie.

7. Weselmy się i radujmy się, i oddajmy mu chwałę, gdyż nastąpi wesele Baranka, i oblubienica jego przygotowała się;

8. I dano jej przyoblec się w czysty, lśniący bisior, a bisior oznacza sprawiedliwe uczynki świętych.

Objawienie : 21,3 - 21,5

3. I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi.

4. I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły.

5. I rzekł ten, który siedział na tronie: Oto wszystko nowym czynię. I mówi: Napisz to, gdyż słowa te są pewne i prawdziwe.

2. RADOŚĆ GDY KRÓLESTWO BOŻE SIĘ ROZWIJA.

Jako dzieci Boże powinniśmy radować się, kiedy Królestwo naszego Ojca rozbudowuje się i kiedy budowa ta przebiega zgodnie z Bożą dokumentacją. Oznacza to bowiem klęskę naszego przeciwnika diabła.

Dzieje Apostolskie : 8,5 - 8,8

5. A Filip dotarł do miasta Samarii i głosił im Chrystusa.

6. Ludzie zaś przyjmowali uważnie i zgodnie to, co Filip mówił, gdy go słyszeli i widzieli cuda, które czynił.

7. Albowiem duchy nieczyste wychodziły z wielkim krzykiem z wielu, którzy je mieli, wielu też sparaliżowanych i ułomnych zostało uzdrowionych.

8. I było wiele radości w owym mieście.

Dzieje Apostolskie : 11,22 - 11,24

22. Wieść o nich dotarła także do uszu zboru w Jerozolimie; wysłali więc do Antiochii Barnabę,

23. Który, gdy tam przybył i ujrzał łaskę Bożą, uradował się i zachęcał wszystkich, aby całym sercem trwali przy Panu.

24. Był to bowiem mąż dobry i pełen Ducha Świętego i wiary. Sporo też ludzi zostało pozyskanych dla Pana.

Dzieje Apostolskie : 15,2 - 15,3

2. Gdy zaś powstał zatarg i spór niemały między Pawłem i Barnabą a nimi, postanowiono, żeby Paweł i Barnaba oraz kilku innych spośród nich udało się w sprawie tego sporu do apostołów i starszych do Jerozolimy.

3. Ci tedy, wyprawieni przez zbór, szli przez Fenicję i Samarię, opowiadając o nawróceniu pogan i sprawiając tym wielką radość wszystkim braciom.

List do Rzymian : 16,19

Albowiem posłuszeństwo wasze znane jest wszystkim; dlatego raduję się z was i chcę, abyście byli mądrzy w tym, co dobre, a czyści wobec zła.

List do Filipian : 1,15 - 1,18

15. Niektórzy wprowadzając głoszą Chrystusa z zazdrości i przekory, inni natomiast w dobrej myśli;

16. Jedni z miłości, wiedząc, że jestem tu, aby bronić ewangelii,

17. Drudzy zaś głoszą Chrystusa z kłótności, nieszczerze, sądząc, że wzmogą przez to ucisk więzów moich.

18. Lecz o co chodzi? Byle tylko wszelkimi sposobami Chrystus był zwiastowany, czy obłudnie, czy szczerze, z tego się raduję i radować będę;

List do Filipian : 1,3 - 1,6

3. Dziękuję Bogu mojemu za każdym razem, ilekroć was wspominam,

4. Zawsze w każdej modlitwie mojej za wszystkich was z radością się modląc,

5. Za społeczność waszą w (głoszeniu) ewangelii od pierwszego dnia aż dotąd,

6. Mając tę pewność, że Ten który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa.

List do Kolosan : 2,5

Bo chociaż ciałem jestem nieobecny, to jednak duchem jestem z wami i raduję się, widząc, że jest u was ład i że wiara wasza w Chrystusie jest utwierdzona.

Kiedy jesteśmy zespoleni z Ojcem, wówczas sprawia nam radość to, co sprawia radość Jemu. Zauważmy, że chrześcijanie w pierwotnym kościele nie ograniczali się do własnego podwórka. Mieli świadomość przynależności do jednego Ciała i radowali się, kiedy cały organizm się wzmacniał. Żywo interesowali się tym, że w innym miejscu, nieraz bardzo odległym są inni chrześcijanie zupełnie innej narodowości, którzy wierzą. Chrześcijanin kierując się miłością do innych ludzi, będzie się cieszył gdy będą oni wyrzynani ze świata.

3. RADOŚĆ Z TREŚCI EWANGELII I NOWEGO NARODZENIA.

Dla człowieka, który poznaje prawdę o Jezusie i nawraca się, fakt ten staje się ogromną radością. Wynika to z tego, że człowiek taki dowiaduje się jak fatalne było jeszcze przed chwilą jego położenie wobec Boga oraz jak wielkiej dostąpił teraz łaski. Treść ewangelii budzi radość, na tej samej zasadzie jak u więźniów budzi radość amnestia. Musimy pamiętać o tym, że ludzie nie znający Pana, żyją w ciemności i czekają na dobrą nowinę czasami nie zdając sobie z tego sprawy. Powinno być to dla nas zachętą do głoszenia ewangelii.

Dzieje Apostolskie : 8,35 - 8,39

35. A Filip otworzył swoje usta i zwiastował mu dobrą nowinę o Jezusie, począwszy od tego ustępu Pisma.

36. *A gdy tak jechali drogą, przybyli nad jakąś wodę, a eunuch rzekł: Oto woda; cóż stoi na przeszkodzie, abym został ochrzczony?*

37. *Filip zaś powiedział mu: Jeśli wierzysz z całego serca, możesz. A odpowiadając, rzekł: **Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym.***

38. *I kazał zatrzymać wóz, zeszli obaj, Filip i eunuch, do wody, i ochrzcił go.*

39. *Gdy zaś wyszli z wody, Duch Pański porwał Filipa i eunuch nie ujrzał go więcej, **lecz radując się jechał dalej swoją drogą.***

Dzieje Apostolskie : 13,48 - 13,52

48. *Poganie słysząc to, **radowali się i wielbili Słowo Pańskie, a wszyscy ci, którzy byli przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli.***

49. *I rozeszło się Słowo Pańskie po całej krainie.*

50. *Żydzi zaś podburzyli pobożne i dostojne niewiasty oraz wybitne osobistości w mieście i wznieśli przeciw Pawłowi i Barnabie prześladowanie, i wypędzili ich ze swego okręgu.*

51. *A oni, otrząsnąwszy na nich proch z nóg swoich, poszli do Ikonium.*

52. *Uczniowie zaś **byli pełni radości i Ducha Świętego.***

4. RADOŚĆ Z OBIETNICY ZBAWIENIA, WIECZNEGO ŻYCIA.

Wielu chrześcijan raduje się na widok znaków, które Jezus czyni przez ich ręce. Nie to jest jednak najważniejsze. Jezus mówi, że powodem do radości winna być świadomość bycia zapisanym w Księdze Życia, czyli świadomość bycia zbawionym.

Ewangelia św. Łukasza : 10,19 - 10,20

19. *Oto dałem wam moc, **abyście deptali po wężach i skorpionach i po wszelkiej potędze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi.***

20. *Wszakże **nie z tego się radujcie, iż duchy są wam podległe, radujcie się raczej z tego, iż imiona wasze w niebie są zapisane.***

5. DOBRA RELACJA Z PANEM OWOCUJE RADOŚCIĄ

Kiedy jesteśmy blisko Pana i mamy relację z Duchem Świętym wówczas jako owoc tego mamy radość. Wówczas możemy prosić o co chcemy i Pan nam to da. Zwróćmy uwagę na słowa "w imieniu moim" (Jan 16,24). Prosić w imieniu Pana to prosić o takie rzeczy, które Pan akceptuje. Jest to możliwe tylko wówczas gdy mamy bliską relację z Nim. Tylko wtedy możemy słyszeć głos Pana i znać Jego wolę i w rezultacie prosić w Jego autorytecie (imieniu). Niektórzy źle interpretują tego typu wersety, uważając, że wszystko co nam się zachce Bóg musi nam dać.

List do Galacjan : 5,22

Owoce zaś Ducha są: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność,
1 List Piotra : 1,8 - 1,9

8. *Tego miłujecie, chociaż go nie widzieliście, **wierzycie w niego, choć go teraz nie widzicie, i weselicie się radością niewysłowioną i chwalebnią,***

9. *Osiągając cel wiary, **zbawienie dusz.***

Ewangelia św. Jana : 15,9 - 15,11

9. *Jak mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem; **trwajcie w miłości mojej.***

10. Jeśli przykazań moich przestrzegać będziecie, trwać będziecie w miłości mojej, jak i Ja przestrzegałem przykazań Ojca mego i trwam w miłości jego.

11. To wam powiedziałem, aby radość moja była w was i aby radość wasza była zupełna.

Ewangelia św. Jana : 16,24

Dotąd o nic nie prosiliście w imieniu moim; proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna.

Dlaczego Boże dziecko może mieć taką niewysłowioną radość, czyli tak wielką radość, która trudno wyrazić słowami?

Ponieważ być zjednoczonym z Chrystusem, mieć Chrystusa w sercu, oznacza mieć w sercu źródło radości!

Nasza radość jako chrześcijan nie powinna być uzależniona od ziemskich okoliczności, ale od zmartwychwstałego Chrystusa, ze względu na wspaniałe wieczne obietnice, ze względu na cel, do którego zmierzamy.

Czy potrafię cieszyć się jako chrześcijanin?

Czy chcę uczyć się radości od samego Jezusa?

Pamiętajmy, że radość nie jest sprawą wyboru w życiu chrześcijanina – czy chcę się cieszyć czy też nie. Radość jest owocem Ducha Świętego. Radość jest więc być lub nie być chrześcijaninem.

A co uczynić, jeśli ogarnia mnie smutek, lęk, nieszczęście, cierpienie?

Nie pozwólmy, by nieszczęście przysłoniło nam naszego Wszechmocnego. Pamiętajmy, że Jemu nie jest obojętne nasze wołanie. *Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Nic nie zdoła odłączyć nas od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym (Rz 8:35-39).* Zdecydujmy w sercu swoim, co wybieramy: radość czy rozpacz. Czy zamkniemy się w samotności i cierpieniu, karmiąc się ciągle naszym bólem, nie chcąc, by Bóg uleczył nasze rany i pozwolił patrzeć na teraźniejszość i przyszłość z Jego perspektywy? A może zwrócimy się z każdą trudnością do Pana? Czy zgodzimy się na to, aby Jego miłość nas podniosła, postawiła znów na skale nogi nasze, wydobyła z ciemności do światłości i natchnęła nadzieją?

Czasem to od nas zależy, czy idziemy ciemną doliną, czy pasiemy się nad spokojnymi wodami, na zielonych pastwiskach.

Ap. Paweł powiedział: *Zawsze się radujcie (1 Tes 5:16).*

A z jakich powodów możemy się radować?:

Przypomnijmy sobie na koniec powody ku naszej radości.

AMEN